

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

17 квітня 2003 року

№13 (2627)

Сучасний стан та розвиток українських наукових і освітніх телекомунікаційних мереж обговорювали на міжнародному семінарі, що відбувся 2-6 квітня в НТУУ «КПІ», вітчизняні та зарубіжні фахівці, зокрема експерти НАТО.

Зустріч була вельми представницькою. Зібрали 110 учасників із 42 організацій, зокрема, 14 учасників із дев'яти європейських країн – Німеччини, Угорщини, Польщі, Молдови, Росії, Австрії, Великої Британії, Македонії та Норвегії. Вони представляли міжнародні організації,

взяли участь співробітники НАН України, Міністерства освіти і науки України, Держкомзв'язку та інформатизації, фонду «Відродження», інших міністерств та відомств і підприємств зв'язку.

У роботі семінару взяли участь та виступили з промовами Помічник Глави Держави з національної безпеки, Голова Національного центру з питань євроатлантичної інтеграції України академік НАНУ В.П.Горбулін та Державний секретар Міністерства освіти та науки України професор В.С. Журавський.

подальшого розвитку із залученням резервів та досвіду західних партнерів в інтересах інтеграції в європейський та глобальний інформаційний простір, а також діяльність міністерств,

В.С.Журавський

що опікуються розвитком телекомунікаційних мереж: CEENet, RENAM, DANTE, ACONET, POL34. Серед зарубіжних учасників – представники наукового комітету НАТО, Європейської комісії, Європейської мережі GEANT, наукових національних мереж Австрії, Німеччини, Польщі, Угорщини, Молдови, Інституту ЮНЕСКО з інформаційних технологій в освіті (м. Москва). У роботі семінару взяли участь науковці з 20 університетів: Осло (Норвегія), Аахена (Німеччина) та 18 провідних навчальних закладів України. Були представники з 14 регіонів України: Донецька, Дніпропетровська, Запорізька, Ужгородська, Сімферопольська, Львівська, Харківська, Одеська, Сумська, Тернопільська, Вінницька, Івано-Франківська, Луганська, Севастопольська. Також у роботі семінару

МІЖНАРОДНИЙ СЕМІНАР

Ректор НТУУ «КПІ» М.З.Згуровський відкриває семінар

Було зроблено 21 доповідь (з них 3 від університету «КПІ») та 27 повідомлень (3 від нашого університету).

Семінар було організовано з ініціативи та за підтримки наукового комітету НАТО (програма «Наука задля миру»), який уже понад 6 років активно підтримує створення національної освітньої мережі URAN. На засіданнях шести секцій обговорювали стан телекомунікаційних мереж у сфері освіти і науки України, пропозиції щодо їх

Д-р Валтер Кафенбергер

відомств і організацій України в цій сфері.

Численні іноземні гості: д-р Валтер Кафенбергер – директор програм комп'ютерних комунікацій Комітету з науки і довілля НАТО, Я.Гаєвський – генеральний секретар мережі Центральної та Східної Європи (CEENet), Томас Марей (мережа Hungarnet, Угорщина), Юрій Місников (мережа UNDP, Словаччина), Пітер Раствл (мережа ACONET, Австрія), Девід Девіс (мережа GEANT, Великобританія) та інші розповіли про функціонування національних мереж, зокрема GEANT, та окреслили дії України щодо легального вступу до транс'європейської науково-освітньої мережі (фізичний доступ уже існує). Детально обговорювалися фінансові, технічні та організаційні моменти.

Оскільки Національний технічний університет України «КПІ» є безастережним лідером у сфері інформаційних технологій і базовим центром вітчизняної освітньої та наукової мережі України, з великою

Закінчення на 3-й стор. ➤

На засіданнях Вченої та адміністративної рад

На початку квітневого засідання Вченої ради відбулись урочистості з нагоди вручення диплома та мантиї Почесного доктора НТУУ «КПІ» відомому вченому-кібернетикові, члену-кореспонденту НАН України Олексію Григоровичу Івахненку. Ведучий засідання ректор університету, академік НАН України М.З.Згуровський ознайомив присутніх із віхами біографії професора О.Г.Івахненка, життя та діяльність якого пов'язані із КПІ з 1945 р., він заснував фундаментальний науковий напрям з розробки і впровадження методів індуктивного аналізу, моделювання і прогнозування складних процесів електроавтоматики, підготував понад 200 кандидатів та більше 20 докторів технічних наук і цими днями відзначає славетне 90-річчя. Теплими словами привітань та побажань професору О.Г.Івахненку міцного здоров'я та продовження славної діяльності ректор університету М.З.Згуровський завершив вітальну промову. Професор О.Г.Івахненко в своєму виступі висловив щире подяку у зв'язку з високою відзнакою.

Із ювілейними днями народження від імені присутніх професор М.З.Згуровський тепло поздоровив професорів Ю.Ф.Зінковського, О.В.Збруцького, О.С.Яндальського, декана факультету фізичного виховання і спорту С.О.Сичова. Почесні грамоти Міністерства освіти та науки України було вручено професорам М.Г.Поповичу та А.М.Сливінському, атестат професора – В.В.Новицькому, посвідчення «Відмінник освіти України» було вручено професорам В.М.Прохоренку, В.М.Коржу, В.О.Тихонову.

За поданням першого проректора з навчальної роботи, члена-кореспондента НАН України Ю.І.Якименка було ухвалено звіт НТУУ «КПІ» про проведення освітньої діяльності з підготовки фахівців за спеціальностями університету у зв'язку із їхньою акредитацією. При цьому було відзначено, що даний звіт у повному обсязі відповідає вимогам акредитаційної комісії.

При розгляді наступного питання професор Ю.І.Якименко обґрунтував необхідність внесення змін та доповнень до Статуту НТУУ «КПІ», які будуть представлені для розгляду на конференції трудового колективу університету.

Із доповіддю про стан роботи аспірантури, докторанти та спеціалізованих вчених рад в університеті виступив проректор з наукової роботи, член-кореспондент НАН України М.Ю.Ільченко. У доповіді було проаналізовано стан цієї роботи стосовно підрозділів університету за період 1996-2002 років, запропоновано заходи для стимулювання і підвищення ефективності випуску після закінчення аспірантури, було поіменовано кращих наукових керівників дисертаційних робіт – професорів Ю.М.Кузнєцова, В.П.Чвірука, М.З.Згуровського, В.С.Дідковського, Ф.К.Іванченка, М.Д.Гомелю. Під керівництвом професора М.Ю.Ільченка було створено комісію з підготовки пропозицій до ВАК-у щодо вдосконалення системи атестації наукових кадрів.

За рекомендацією експертно-правової комісії до почесного звання «Заслужений працівник освіти України» було представлено професора Б.П.Ковальського, «Заслужений ви-

нахідник України» – доцента М.С.Тривайла. Професора І.М.Астреліна було висунуто у складі авторського колективу на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки за 2003 рік.

Було вирішено змінити назву кафедри хімічної технології в'язучих, полімерних і композиційних матеріалів на «хімічної технології композиційних матеріалів». За поданням начальника навчально-методичного управління професора В.І.Шеховцова було затверджено рекомендації конкурсних комісій про призначення на вакантні посади завідувачів кафедри професорів О.О.Андрійка по кафедрі «Загальної та неорганічної хімії», М.М.Савчука по кафедрі «Математичних методів захисту інформації», Л.С.Глобу по кафедрі «Телекомунікаційних систем та мереж», Ю.А.Попадюху по кафедрі «Фізичної реабілітації» та Л.І.Дзюбенка по кафедрі «Української та російської мови для іноземців».

При вирішенні поточних справ підтримано відкрити спеціалізацію «Комп'ютеризація процесів спеціалізації» спеціальності «Спеціальна металургія» по кафедрі «Фізико-хімічних основ технології металів», а також підтримано кандидатури з різних наукових, освітніх установ за відповідними спеціальностями щодо висунення у дійсні члени та члени-кореспонденти НАН України за поданням деканів ММІ, ТЕФ, ІФФ, ІХФ.

27 березня під головуванням першого проректора з навчальної роботи члена-кореспондента НАН України Ю.І.Якименка відбулось чергове

засідання адміністративної ради. Основну увагу було приділено розгляду таких питань: аналізу фінансової діяльності університету за минулий рік та цінової політики НТУУ «КПІ» при організації прийому іноземних громадян у 2003/2004 навчальному році. З першого питання було заслухано і обговорено доповідь начальника управління економіки і фінансів Л.Г.Субботіної. У звіті було детально охарактеризовано фінансову діяльність НТУУ «КПІ» у 2002 р., протягом якого для здійснення всіх видів діяльності університет отримав із фонду держбюджету близько 50 млн. грн. і приблизно таку ж суму було отримано за рахунок позабюджетної діяльності за надання платних послуг. Всі кошти, як було зазначено, були використані за цільовим призначенням. Більш детально інформацію з цього приводу було надано в «Київському політехніку» від 23.03.03 р. Даний звіт адміністративною радою було затверджено.

За поданням проректора з міжнародних зв'язків професора С.І.Сидоренка було розглянуто і з урахуванням об'єктивних факторів прийнято за основну концепцію цінової політики університету на наступний навчальний рік, уточнено ціни за навчання іноземних громадян та їхнє проживання в гуртожитках студмістечка, що знайшло своє відображення у відповідному проекті наказу по університету.

Було підтримано пропозиції декана факультету лінгвістики доцента Ю.І.Височинського щодо заходів із вдосконалення в університеті навчання з іноземних мов.

Ю.Москаленко

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Міжнародний семінар

3 На засіданнях...

2 Пріоритетні шляхи відродження України – інтерв'ю М.З.Згуровського

3 Н.П.Воллернеру – 90!

Дистанційне навчання: реалії та перспективи

4 Анжеліка Акбар – композитор та виконавець

Студентка ВПФ – переможниця «LG-Еврика»

Бібліотека інформує
Запрошує «Оранта»-КПІ

Читаючи накази

В газеті "Урядовий кур'єр" №58 від 28 березня було надруковано інтерв'ю ректора нашого університету академіка НАН України М.З.Згуровського.

Вважаючи необхідним ознайомлення широкого загалу нашого університету з викладеними в ньому думками, редакція вирішила помістити це інтерв'ю без скорочення в нашій газеті.

— Михайле Захаровичу, все ваше київське життя пов'язане з КПІ. Чи є різниця між навчанням тут сьогодні і тим, що було в часи вашого студентства?

— Справді, все моє київське життя пов'язане з Політехнічним інститутом. Коли я вступав до КПІ, а це був 1969 рік, дуже шанувалася праця вчених, конструкторів — взагалі творчих людей. Це

ПРІОРИТЕТНІ ШЛЯХИ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ

був час науки і знань, час бурхливих дискусій «фізиків» і «ліриків». Наша колишня країна, яка за своєю політичною системою була приречена, утримувала військово-промислово могутність за рахунок пріоритетного науково-технологічного розвитку. Освіта за фундаментально-природничою і технічною складовою була однією з найкращих у світі. Мала вона і свої недоліки. Навчальні плани вузів були детермінованими. Це передбачало отримання заздалегідь визначених, хоч і дуже великих, обсягів знань, що, на жаль, послаблювало творчу компоненту в процесі формування фахівця. Перелік спеціальностей для технічних вузів перевищував тисячу найменувань (зараз їх на порядок менше), що зумовлювало отримання дуже вузьких, хоч і глибоких, знань з кожної спеціальності. В суспільно-економічній і гуманітарній компоненті підготовка природничиків і інженерів була недосконалою.

Нинішні студенти КПІ, як і інших технічних вузів, отримують більш універсальну і ширшу світоглядну підготовку, зорієнтовану на адаптацію до ринкових умов. Навчальні плани включають значну кількість дисциплін «за вибором», що дає змогу гнучко формувати «траєкторію» отримання знань відповідно до інтересів студентів. Упродовж навчання студенти можуть отримати другу — юридичну, економічну чи мовну освіту, що збільшує їхні шанси на ринку праці.

Сучасна система фундаментально-природничої та технічної освіти стала демократичнішою. Хоч, на жаль, спостерігається і глибока криза якраз цього сегмента освіти: старіння і припинення існування відомих науково-педагогічних шкіл, відплив кращих умів в інші сфери діяльності і за кордон, зuboження матеріально-технічної бази. Це пояснюється тим, що зараз у суспільстві переважають, як б сказав, «торгово-купецькі» пріоритети розвитку над науково-технологічними, а також відсутністю ефективної державної політики у цій сфері.

— Як перспективи у випускників КПІ? На що вони можуть розраховувати?

— Незважаючи на те, що представники фундаментально-природничої та технічної сфер не відчувають належної державної підтримки, КПІ продовжує готувати фахівців високого рівня на основі випрацьованих десятиліттями стандартів підготовки і наших традицій. Тому випускники КПІ бажані в усіх наукових центрах, університетах та компаніях світу. Попит на них перевищує можливість вузу.

Сьогодні студент КПІ — це допитлива, цілеспрямована людина, яка поставила перед собою довгострокові цілі, зробила усвідомлений фаховий вибір, і яка, як правило, непогано знає хоча б одну іноземну мову. Вона розуміє: добра освіта — основне для успішної кар'єри. Наш студент усвідомлює, що освіта посідає визначальне місце в будь-якій державі як

обов'язкова умова самостійності, процвітання й національного самовизначення народу. Він знає й те, що витрати на освіту дають найбільший прибуток. Студенти й аспіранти — це, власне, наші колеги в навчанні. Ми разом долаємо труднощі, здобуваючи знання, навчаємося громадянськості і стверджуємо такий потрібний нині національний дух вільної України.

Про рівень підготовки свідчать перемоги наших студентів на олімпіадах. Влітку 2002 року у Варшаві під патронатом Лондонського університету відбулась 9-та Міжнародна студентська олімпіада з математики. Фаворитами цих змагань, як і в минулі роки, були студенти нашого фізико-технічного інституту, які вибороли два перших (Антон Меліт і Сергій Торба) та третє місце (Олексій Кравченко). Ця ж команда посіла два

перших та друге місце на Відкритій олімпіаді з математики мехмату КДУ імені Шевченка, перше, друге та чотири третіх місця (Микола Палієнко, Дмитро Рибак, Андрій Гоголев, Олексій Кравченко) на Всеукраїнській олімпіаді з математики серед студентів класичних університетів, яка відбулася у Львові. На міжнародній студентській олімпіаді з програмування в Бухаресті команда КПІ виборола друге місце і право участі в світовому фіналі.

— Відомі наукові досягнення вчених вашого університету. КПІ тісно співпрацює з Національною академією наук. Як це відбивається на навчальному процесі, чи впливає на нього?

— В основі навчального процесу лежить поєднання природничих та інженерних знань. Так було в КПІ завжди. Сто років тому великий Д. Менделєєв як голова першої Державної екзаменаційної комісії так оцінив знання перших випускників Київської політехніки: «Маючи 35-річний досвід у справі дипломування у вищих навчальних закладах, я маю сміливість стверджувати, що такої загальної сукупності спеціальних праць студентів, яку я бачив у першого випуску Київського політехнікуму, не можна зустріти у відомих мені університетах і технологічних інститутах, оскільки в цих останніх більшість представлених дисертацій має характер теоретичний і не супроводжується, як тут, власними лабораторними дослідженнями, які зустрічаються там лише як особливі винятки».

Це лишається незмінним — поєднання широкого загальнонаукової освіти в кращих університетських традиціях з інженерною підготовкою. До речі, значно пізніше, перед Другою світовою війною, така система була репродукована лауреатом Нобелівської премії академіком Капіцею при створенні Московського фізико-технічного інституту.

Величезне значення для навчального процесу має тісна співпраця КПІ з Національною академією наук України. Така співпраця має глибоке коріння. Одним із засновників Академії наук України у 1918 році був видатний механік, професор Київської політехніки С. Тимошенко. Велика плеяда академіків АН СРСР та НАН України навчалася або працювала в КПІ. В наукових установах НАН України діє мережа філій кафедр університету. Такі філії є в Інституті кібернетики імені В. Глушкова, Інституті фізики, в Міжнародному науково-навчальному центрі інформаційних технологій та систем, Інституті металофізики, Інституті електрозварювання імені Є. Патона, Фізико-технологічному інституті металів і сплавів, Інституті надтвердих матеріалів, Інституті проблем міцності та інших. Велике значення для якісної підготовки фахівців має створення навчально-наукових комплексів подвійного підпорядкування (НАН України та Міністерства освіти і науки України). Так, у грудні 1997 року було створено Навчально-науковий комплекс «Інститут прикладного

системного аналізу». Основним завданням його поряд з науковим є підготовка фахівців за всіма освітніми та науковими рівнями в галузі міждисциплінарних системних досліджень.

— Як ж основні напрями співпраці вчених КПІ з установами НАН України, міжнародними науковими центрами та організаціями?

— КПІ проводить наукові дослідження спільно з багатьма установами НАНУ. Зокрема — в галузі використання інформаційних технологій при проектуванні та конструюванні складної техніки, розв'язання проблем енергетики та енергозбереження, створення перспективних телемедичних систем та медичних

М.З. Згуровський, ректор НТУУ «КПІ» академік НАН України

приладів, розробки сучасних систем телекомунікації та інформатизації, систем передачі обробки та реєстрації інформації, розв'язання проблем екології, створення нових матеріалів.

Вчені КПІ ефективно співпрацюють з науковцями багатьох країн світу. Разом з провідними університетами та компаніями створюються спільні факультети, кафедри та центри. Наприклад, 2002 року підписано договір про створення спільного Українсько-німецького факультету на базі КПІ та Університету Отто-фон-Гюріке у Магдебурзі, багато років у КПІ діють міжнародні навчально-наукові центри «FESTO», «MOTOROLA», працює академія «CISCO».

Велика робота проводиться у сфері інтелектуальної власності. Початок цьому поклала Угода про співробітництво між НТУУ «КПІ» і Академією Всесвітньої організації інтелектуальної власності, а також самою Всесвітньою організацією інтелектуальної власності.

— Ви відомий фахівець з кібернетики і маєте безпосереднє відношення до Національної програми інформатизації, добре знаєте потенціал нашої академічної та вузівської науки, ви також маєте досвід роботи в уряді. Як ви вважаєте, чого бракує, щоб ця програма успішно виконувалася?

— Національна програма з інформатизації бере свої витоки з праць академіка В. Глушкова, який ще у 70-80-ті роки сформулював ряд ідей, пов'язаних з інформатизацією суспільства, зокрема впровадження електронних грошей, впровадження державних АСУ тощо, які у поєднанні дають можливість говорити про формування інформаційного суспільства.

Академіки В. Михалевич, І. Сергієнко, О. Івахненко, О. Кухтенко та інші підняли ці ідеї на високий рівень, чим прославили українську школу кібернетики в світі. Особливістю українського підходу була значна частка інтелектуалізації інфор-

маційного суспільства. Розроблені українською школою напрями (штучний інтелект, нові напрями в розробці ЕОМ та інші) характеризувалися як новий якісний рубіж у світовій кібернетіці. Вони були найперспективнішими і базувалися на відтворенні механізму діяльності мозку людини.

На превеликий жаль, сьогодні Національна програма інформатизації втратила інтелектуальну складову і зветься переважно до впровадження систем транспортування інформації, тобто систем зв'язку, та телефонів. Вирішення цього питання важливе, але не основне, бо, якщо звести все до цього, нам залишиться роль звичайних (певним чином — залежних) користувачів, а не ідеологів і розробників інформаційних систем.

У той же час такі важливі завдання, як розробка стратегії розвитку України, розробка державного бюджету та інші питання державного будівництва — це складові інтелектуальних кібернетичних проблем. Якраз цієї складової в Національній програмі інформатизації ми не бачимо, і в той же час значний інтелектуальний потенціал НАНУ та університетів України у цій сфері не використовується.

— Михайле Захаровичу, ви багато робите для того, щоб перекопати суспільство стати на шлях технологічного передбачення майбутнього. Як виглядає Україна в цьому плані на тлі світового розвитку?

— У розвинених країнах світу тенденції суспільного прогресу пов'язані з поступовим переходом від довільного, інколи спонтанного, розвитку економіки і технологій до їх стратегічного планування. Цей підхід ґрунтується на методології технологічного передбачення, суть якого полягає в постійних спробах зазирнути в далеке майбутнє науки, техніки, економіки, екології та суспільства для визначення і підтримки стратегічних досліджень, які можуть привести до істотного економічного та соціального поступу.

Мабуть, найяскравішим в історії людства прикладом застосування методології технологічного передбачення було формування і здійснення космічної програми Радянського Союзу в середині минулого століття. На постійній системній основі цю методологію як невіддільну складову розвитку національних економік почали використовувати наприкінці 80-х — на початку 90-х років насамперед США, Великобританія, Німеччина.

Технологічне передбачення набуває значення необхідного інструмента для керівних органів усіх рівнів. Управлінський персонал нашої країни, хоч і повільно, все ж схиляється до застосування саме такої методології в своїй діяльності. Розширюється мережа підготовки фахівців у сфері міждисциплінарних системних досліджень та прийняття стратегічних рішень. Базовою установою у цій галузі став Інститут прикладного системного аналізу НАНУ та Міністерства освіти і науки України. У вересні минулого року на базі НТУУ «КПІ» відбулася міжнародна конференція «Технологічне передбачення для України», яка пройшла під егідою Організації з промислового розвитку Об'єднаних Націй (ЮНІДО). На цій конференції було представлено Державну наукову програму «Технологічне передбачення як системна методологія інноваційного розвитку України». Сьогодні понад 40 країн світу започаткували такі програми. У світовій співпраці українською складовою розвитку передбачення поступово стає кібернетика, математика, системний аналіз, тобто ті дисципліни, в яких Україна займає одну з провідних позицій. Усе це дає надію на поступове приєднання України до процесів світового прогресу.

Розмову вела Олена Матвійчук

ВІТАЄМО!

ВІТАЄМО!

МІЖНАРОДНИЙ СЕМІНАР

Науму Пилиповичу Воллернеру – 90!

22 квітня 2003 року Науму Пилиповичу Воллернеру, видатному вченому в галузі радіотехніки виповнюється 90 років. З 1932 р. Наум Пилипович пов'язав своє життя з Київським індустріальним (в подальшому політехнічним) інститутом, де працював лаборантом, інженером, асистентом... У 1939 р. після закінчення аспірантури захистив кандидатську, в 1952 р. докторську дисертацію; в 1940 р. затверджений у вченому званні доцента, а в 1955 р. у вченому званні професора.

У 1941 р. у зв'язку з початком Великої Вітчизняної війни був переведений на Київський радіозавод, з яким евакуювався на Урал; працював головним конструктором заводу, який випускав зв'язкові танкові обладнання. В 1943 р. був відкомандирований до Київського політехнічного інституту, разом з яким повернувся з Ташкента до Києва.

З 1944 по 1980 рр. Н.П.Воллернер завідував організованою ним кафедрою радіоприймальних пристроїв (з 1976 р. кафедрою приймання та оброблення радіотехнічної інформації). В 1985 р. вийшов на пенсію і далі працював професором та професором-консультантом.

Навчальна робота на кафедрі поєднувалася з науковою у галузі заводської радіо- та гідроакустичної техніки, спектрального аналізу видкових процесів, маломощного підсилення сигналів. З 1963 по 1975 рр. працював науковим керівником організованої ним проблемної лабораторії гідроакустики та заводської радіоприймання. Під його керівництвом кафедрою та проблемною лабораторією було виконано та впро-

ваджено у виробництво багато значних науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, в тому числі таких, які проводилися за рішеннями Ради Міністрів СРСР. За перші 20 років існування кафедри її склад збільшився від 6 до 150 співробітників: викладачів, аспірантів, наукових співробітників, інженерів, техніків. За виконані наукові та дослідно-конструкторські роботи за оборонною тематикою постановою Ради Міністрів СРСР були виділені кошти на будівництво корпусу № 11, який було введено в експлуатацію в 1963 р. У 1975 р. на базі проблемної лабораторії було створено особливе конструкторське бюро "Шторм".

Наукова діяльність Н.П.Воллернера визначається широким спектром ідей в області заводської приймання та оброблення сигналів, спектрального аналізу, теорії похибок, конструювання РЕЗ. Проф. Н.П.Воллернер опублікував більш 300 наукових робіт, в тому числі 40 винаходів, монографії, підручники, навчальні посібники. Підготував 69 кандидатів, із яких 9 стали докторами технічних наук. Наукова школа професора Н.П.Воллернера відома та визнана не тільки в наукових, але і в промислових колах. Багато учнів Наума Пилиповича є відомими вченими, керівниками підприємств радіотехнічної промисловості.

Проф. Н.П.Воллернер протягом багатьох років був проректором Київського народного університету технічного прогресу. Від дня організації журналу "Известия вузов. Радиоэлектроника" – член редколегії журналу. Багато років був відповідальним редактором "Вестника КПИ."

Радіотехніка". З початку 60-х років був членом президії Міжнародної Ради за вищою радіотехнічною освітою Мінвузу СРСР.

Проф. Н.П.Воллернер нагороджений орденом "Знак пошани" та медалями, в тому числі "За доблесну працю під час Великої Вітчизняної війни" та срібною медаллю ВДНГ СРСР, а також преміями Ради Міністрів СРСР.

Кафедра радіоприймання та оброблення сигналів, радіотехнічний факультет щиро поздоровляють Наума Пилиповича із славним ювілеєм та бажають йому доброго здоров'я, благополуччя та активного довілліття.

Ю.Л.Мазор,
професор РОС РТФ

Закінчення. Початок на 1-й стор.

увагою були заслухані доповіді його провідних науковців. Зокрема, академік М.З.Згуровський детально зупинився на складових українського науково-освітнього порталу: науково-освітній комп'ютерна мережа, система дистанційної освіти, інформаційні технології в освіті та науці, електронні бібліотеки та інформаційно-виробничі системи "Освіта", а також на прикладному застосуванні мережевих технологій у галузі екології, охорони довкілля, медицини і біології.

Вітчизняні експерти в сфері інформаційних технологій у своїх виступах проаналізували та охарактеризували сучасний стан розвитку інформаційних технологій та комп'ютерних мереж, а також їх прикладне застосування, зокрема від НТУУ "КПІ" доц. В.Валуйський – "Дистанційна освіта в НТУУ "КПІ", проф. В.Яценко – "Телемедицина в Україні", доц. Л.Шинкаренко – "Проблеми використання мереж в біотехнологіях" тощо.

Загальний стан та перспективи розвитку мережі URAN охарактеризував чл.-кор. НАНУ Ю.І.Якименко. Підсумовуючи, він сказав: "Пріоритетним і безальтернативним є розвиток інформаційних технологій в Україні, насамперед, в освіті і науці. За основу національної комп'ютерної мережі в цій сфері може бути взята система URAN, яка створена за найсучаснішими стандартами і має розвинуту інформаційну інфраструктуру. Інформаційне наповнення цієї мережі, створення національних банків знань, електронно-довідникових і навчальних систем, інших інформаційних ресурсів, широке залучення до цього академічних установ і університетів є насальним завданням інформатизації науки і освіти. Проблема широкого доступу користувачів сфери науки і освіти до світових інформаційних ресурсів може бути вирішена шляхом інтеграції України у міжнародний науково-освітній простір і пов'язана з інтеграцією мережі URAN до транс'європейської науково-освітньої системи GEANT. Створення повноцінної і за своїм змістом національної науково-освітньої мережі URAN неможливе без інтеграції зусиль її інформаційних ресурсів академічних і освітніх установ, а також міністерств і відомств".

Організаційні аспекти функціонування наукового, освітнього та комерційного сегментів вітчизняної мережі та взаємодії її з іншими мережами дослідив у своїй доповіді доц. В.Тимофєєв.

Міжнародний семінар за участю експертів НАТО та представників європейських організацій, міністерств, відомств, університетів та академічних установ України за підсумками роботи ухвалив такі рекомендації:

Вважати першочерговим завданням розвиток науково-освітніх комп'ютерних мереж в Україні, їх подальшу кооперацію в рамках UNREN для інтеграції в європейський інформаційний простір – мережу GEANT. Вважати однією з базових для мережі UNREN науково-освітню мережу URAN.

Зосередити зусилля міністерств і відомств, НАН України на пошуках інвестиційних проектів та міжнародних грантів для подальшого розвитку інформаційної та телекомунікаційної інфраструктури університетів, академічних установ тощо.

Створити групи експертів із технічних та фінансових проблем розвитку національної науково-освітньої мережі та розглянути їх рекомендації на міжнародному семінарі в червні 2003 р. у Києві.

На закінчення ректор НТУУ "КПІ" М.З.Згуровський щиро подякував усім учасникам зустрічі за плідну роботу та побажав успіхів у подальшій співпраці.

Після завершення семінару заступник першого проректора з навчальної роботи В.Тимофєєв у розмові з кореспондентом "КПІ" виказав задоволення, адже такий цікавий і представницький міжнародний захід мали змогу відвідати науковці, викладачі та студенти КПІ та "з перших рук" дізнатися про перспективи розвитку інформаційних комп'ютерних мереж в Україні та світі.

Н.Вдовенко

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: реалії та перспективи

Якщо оглянути сучасні можливості освіти, яку пропонують навчальні заклади України пересічному молодому громадянину, то для переліку форм реального навчання вистачить пальців однієї руки – очна, вечірня, заочна та екстернат. Усі вони відзначаються певними перевагами і недоліками, які інтегрально відображають головне – ті чи інші можливості надання якісного навчання.

Очна форма навчання забезпечує найкращі результати, але не може прийняти всіх бажаючих. Вечірня форма навчання дозволяє сполучити роботу з навчанням, обсяг спілкування студентів з викладачами залишається майже таким як на стаціонарі, але переноситься на вечірні, не дуже продуктивні години. Заочна форма обмежує спілкування з викладачами межами сесій, що для багатьох студентів є вкрай недостатнім. Нарешті, екстернат, коли студент зустрічається з викладачами лише при складанні іспитів, потребує великої умовитованості до навчання, що дуже рідко зустрічається і, до того ж, вона унормована цілою низкою умов, які не надають їй популярності.

В той же час потреби сьогодення ставлять перед освітянським загалом дуже конкретні вимоги: до освітніх ресурсів має бути забезпечений широкий повноцінний доступ для всіх верств населення, в першу чергу, найнезахищенішої з них – молоді, включаючи тих, хто не може навчатися у навчальних закладах за традиційними формами.

Однак традиційна освітня система не в змозі забезпечити необхідну демократичну масовість навчання при гарантованій якості, яка б – в ідеалі – відповідала індивідуалізованому навчанням.

Але вихід із цієї ситуації вже є. Це – дистанційне навчання, що набуло чинності в Україні як самостійна форма на перебігу тисячоліть (мабути, символічно). Завдяки новим педагогічним, інформаційним та телекомунікаційним технологіям, які є основними засобами його реалізації, дистанційне навчання здатне принципово змінити відношення суспільства до освітнього середовища і світу знань, який воно породжує.

Спробуємо ближче придивитися до подій, які відбуваються у дистанційному навчанні на теренах України і коротко охарактеризувати їх.

Розуміючи неминучу перспективу щодо дистанційного навчання, зацікавлені особи як на державному, так і на державному рівнях проініціювали ряд заходів і робіт у цьому напрямі.

Важливим кроком у поліпшенні телекомунікаційного зв'язку при використанні його у науковому й освітньому процесах стало створення національної телекомунікаційної мережі URAN з доступом до Інтернет для навчальних закладів та наукових установ України, яка була створена в рамках національної програми інформатизації. Головним ініціатором і виконавцем цього проекту був Національний технічний університет України "КПІ".

З метою координації діяльності навчальних закладів щодо розроблення та запровадження в освітній процес технологій дистанційного навчання та створення державної системи дистанційного навчання (СДН) наказом Міністра освіти і науки № 293 від 07.07.2000 року на базі НТУУ "КПІ" був створений Український центр дистанційної освіти (УЦДО). Уже за наполегливості освітянського загалу у 2002 р. у законі "Про вищу освіту" дистанційному навчанню врешті-решт був наданий офіційний статус нарівні з традиційними формами. Таким чином поступово закладалися підвалини такого цікавого, привабливого і економічно ефективного (як виявилось) напрямку розвитку освіти в Україні. А що ж реального відбулося за цей час і що чекає нас у цій сфері у найближчому майбутньому?

Попри всі негаразди, відсутність фінансової підтримки з боку держави і пасивну протидію з боку «союзників на словах», УЦДО є чим звітувати перед освітнім загалом і суспільством.

Так, у центрі була створена модульна система підготовки викладачів, організаторів і координаторів дистанційного навчання та розробників дистанційних курсів, у навчальному потоці якої здобули нові фахові знання та отримали сертифікати понад 800 представників освіти з 176 навчальних закладів усіх регіонів України.

За два роки УЦДО на основі кількох кафедр НТУУ «КПІ» створив 3 проблемні лабораторії з різних напрямів розроблення дистанційних курсів з економічних, мовних та технічних дисциплін, інформаційних технологій, точних та гуманітарних наук, якими розроблено і впроваджено у навчальний процес понад 70 дистанційних курсів.

Цікаво, що у розробленні курсів дуже активну участь беруть випускники та студенти університету. В творчій співпраці з досвідченими співробітниками центру вони практично втілюють у життя дорогу у своє майбутнє – набувають нової, ще дефіцитної фахової підготовки як постановники, розробники та дизайнери курсів, самі навчаються читати лекції та проводять практичні заняття із слухачами, що приїждять до центру на навчання.

Іноземні гості в УЦДО

Дуже показовим у цьому відношенні є результат творчої співпраці УЦДО з Міжнародним університетом фінансів, який став базою для реального впровадження та відпрацювання технологій дистанційного навчання. В цьому році вперше в Україні відбувся випуск студентів МУФу, які навчалися дистанційно за спеціальністю «Фінанси», з видачею їм дипломів державного зразка про другу вищу освіту. Зважа-

ючи на переваги легкого поєднання якісного і дуже практично налаштованого навчання у такий спосіб із працею без відриву від виробництва, сталося так, що в МУФі вже склалася перша "династія" у дистанційному навчанні – слідом за дружиною прийшов навчатися чоловік.

Послідовниками і діловими партнерами центру у розгортанні системи дистанційного навчання вже стали майже 30 навчальних закладів України.

УЦДО активно ініціює і бере участь у створенні нормативно-правового, організаційно-методичного та технологічного забезпечення дистанційної освіти. У центрі розроблена велика кількість інструктивних матеріалів щодо створення дистанційних курсів, організації та супроводження дистан-

ційного навчання. Слід відзначити, що ці документи розроблялися, в першу чергу, для власних потреб, але після практичного освоєння та використання їх стали пропонувати всім слухачам, які приїждять в УЦДО на навчання. Предметом особливих інтелектуальних зусиль співробітників центру може вважатися розроблений за дорученням Міністерства освіти і науки проект «Положення про дистанційну освіту», прийняття якого дозволить перевести ініціативну діяльність багатьох навчальних закладів у цій сфері

у реальну площину унормованих відносин. Потреби в такому документі освітяни відчували вже досить давно, особливо для створення національної системи дистанційного навчання, яка була передбачена "Концепцією розвитку системи дистанційної освіти" ще у 2000 році. Тому проект цього положення став предметом широкого обговорення всіх зацікавлених осіб.

УЦДО успішно бере участь у міжнародних проєктах, зокрема, з Французьким культурним центром за проєктом "Підвищення кваліфікації викладачів французької мови: дистанційні курси DELF-1, DELF-2, DALF", який отримав визнання освітніх кіл Франції і став етапом у розгортанні робіт з розроблення мовних курсів на замовлення іноземних та міжнародних організацій.

Важливим етапом у діяльності НТУУ "КПІ" та центру було проведення в УЦДО 2 жовтня 2002 року наради під головуванням Віцепрем'єр-міністра України Володимира Семиноженка з питань розвитку національної системи дистанційного навчання, на якій було схвалено досвід діяльності УЦДО та визнано його провідну роль у становленні дистанційної освіти як системи, а також визнано на державному рівні пріоритетність розвитку цього напрямку не тільки в межах Міносвіти, а й на міжгалузевому рівні. Результатом наради було доручення підготувати та передати на ухвалення до Кабінету Міністрів проєкт постанови "Про розвиток системи дистанційного навчання на 2003-2005 роки", яка передбачає фінансову та організаційну підтримку центральними органами виконавчої влади спеціальної державної програми та подальших ініціатив не тільки центру, а й усіх зацікавлених у співпраці за цим напрямом осіб на користь власних інтересів кожного з учасників та в ім'я суспільства в цілому.

Економічна та соціальна ефективність дистанційного навчання визнана практичним міжнародним досвідом. Як ним скористається Україна, буде видно найближчим часом.

В.Радченко,
заступник директора УЦДО
Фото О.Супруна

Анжеліка Акбар

5 квітня у конференц-залі науково-технічної бібліотеки НТУУ "КПІ" ім. Г.І.Денисенка відбулася зустріч із композитором і піаністом із Туреччини Анжелікою Акбар, на якій були присутні студенти, аспіранти, співробітники нашого університету.

На початку зустрічі Анжеліка Акбар коротко розповіла про себе, про свої враження від нинішнього КПІ, про таємниці своєї музичної творчості, її філософські основи. Анжеліка деякий час жила в Києві, зараз живе і працює в Стамбулі – центрі музичного життя Туреччини. В її творчості поєднуються музичні мотиви Європи і Сходу.

Далі залунала МУЗИКА. Прозвучали її особисті і класичні твори, частина з яких записана на чотирьох компакт-дисках, що являють собою підсумки певних етапів творчості композитора.

Перший диск, випущений у 1999 році, має назву "Вода" ("Su"). Це романтична музика, яка відображає чудові ефекти природи, води, людські почуття, мрії, а також напруженість сучас-

ного життя ("Чінтамані"). Прозвучали твори "Вальс", "Вода" з цього циклу.

Фортепіанна транскрипція чотирьох інструментальних концертів Вівальді "Пори року" ("Весна", "Літо", "Осінь", "Зима") – це багаторічна праця Анжеліки Акбар, яка принесла їй міжнародне визнання: за рішенням Міжнародної асоціації музики цей диск увійшов у перелік кращих творів світу 2002 року. Це був перший твір такого рівня, представлений від Туреччини. Для слухачів прозвучала музика Вівальді.

Про третій диск говорить його назва – "Від я до Я". Він включає 12

ча, сам би створив композиції для східних музичних інструментів. Це не синтез східної та західної музики, а своєрідні музичні обійми Сходу та Заходу. Тут і оркестр, і вокальна партія і навіть танцювальна. Виконують цю музику відомі музиканти Туреччини: Мізірлі Ахмет, Ерган Огур, Ерган Ірмак, танцюристка Асена та інші. Феєрія незвичайна і захоплююча. Рейтинг цього диску був декілька тижнів недосяжним для багатьох груп і законодавців музики.

Бесіда і музичні номери йшли досить жваво і неабияк зацікавили аудиторію. Були квіти, оплески, фо-

КОМПОЗИТОР ТА ВИКОНАВЕЦЬ

творів такого змісту: "Я", "Голос серця", "Пошук", "Минуле", "Еволюція любові", "Ніжність", "Радість" і т.ін. Наступний і останній лазерний диск – це експериментальна композиція під назвою "Bach a l'Orientale" ("Бах по-східному"). Це транскрипція відомих творів Баха в аурі східної музики. Як сказала Анжеліка – "це музика Баха, приправлена ароматами і прянощами східного мелосу і ритму. Якби Бах побував на Сході, він, як людина твор-

тографування, були виступи вдячних слухачів.

На завершення зустрічі Анжеліка Акбар виконала твір "Заклик до миру" і зіграла "Прелюду" до мінор Баха у своїй транскрипції з цікавим вокалізмом.

Приємно, що Анжеліка Акбар дала обіцянку свій великий концерт у Києві присвятити студентам КПІ і зіграти в концертній залі Центру культури і мистецтв університету.

В.О.Кузнєцова, доцент

ЕВРИКА!!!

Катерина Андрієнко

Обираючи різні теми завдань, як то природничі, суспільні науки, демонструючи ораторське мистецтво в тридцятисекундному конкурсі "Оратор", врешті-решт Катерина отримує цілком заслужене звання "Переможець місяця" і почесні подарунки та чималу грошову премію.

За умовами інтелект шоу, кожен гравець може брати участь у змаганні лише один раз. Отож бути переможцем – це не тільки честь і шана, а й майже необхідність, бо якщо "не зараз – то ніколи", і Катя впералась зі своїм метою майже на 100%, єдине про що жалкує, так це про те, що не змогла перемогти у грі сезону.

Грошову винагороду Катерина збирається витратити на книги, відвідування концертів, вистав, подорожі. Частина піде на навчання водійської майстерності. На питання про найбільш екзотичне бажання, була відповідь – Єгипет! Саме в цій країні можна буде побачити переможницю інтелект шоу "LG-Еврика" цього літа.

Д.Бабієнко

Запрошує „ОРАНТА”-КПІ

"Птахи". Богдан Дем'яненко, 8 років

У 1992 році при Картинній галереї НТУУ "КПІ" з благословення її фундатора, визначного українського художника-монументаліста, лауреата На-

ціональної Шевченківської премії Григорія Синиці було створено студію "Оранта"-КПІ. Студія працює за методикою відомого мистецтвознавця Григорія Местечкіна, давнього соратника Григорія Синиці.

Метою студії є сприяння батькам у духовно-естетичному вихованні дітей засобами українського народного мистецтва. Діти вчать мистецтву народного декоративного розпису та гри на сопілках. Батьки учасників студії беруть безпосередню участь у художньо-педагогічній роботі студії. Обов'язковим для юних студійців є вивчення напам'ять щодня кількох рядків з Шевченкового

"Кобзаря" та народної пісні. Девіз "Оранти"-КПІ – жодного дня без поезії Тараса Шевченка, жодного дня без народної пісні! Така методика разом з малюванням та музикою сприяє пробудженню у дітей художньо-духовної етногенетичної пам'яті, вихованню творчої уяви та фантазії.

Зараз студія народного мистецтва "Оранта"-КПІ оголошує додатковий прийом дітей віком від 5 до 10 років.

Студія чекає всіх бажаних 19 квітня о 15.00.

Заняття проводяться по суботах з 15 до 17 год.

Наша адреса: пр.Перемоги, 37, Центр культури і мистецтв НТУУ "КПІ", Картинна галерея (2 поверх).

Контактні телефони: 441-19-72 (з 10.00 до 17.00); 238-07-13 (до 21.00).

БІБЛІОТЕКА ІНФОРМУЄ

До НТБ НТУУ "КПІ" ім. Г.І. Денисенка в I кварталі 2003 р. надійшли такі книги та брошури професорсько-викладацького складу нашого університету

Академік С.О.Патон. Матеріали наукових читань з циклу: "Видатні конструктори України". – К.: ІП "ЕКМО", 2002. – 82 с.

Артемко М.Ю., Жуйков В.Я., Якименко Ю.І. Матрично-топологічний аналіз вентильних перетворювачів: [Навч. посібник для студентів вищ. навч. закладів за напрямками "Електроніка" та "Електротехніка"]. – К.: Політехніка, 2002. – 104 с.

Архипов О.Є., Архіпова С.А. Математичне моделювання соціальних систем і процесів: Навч.-метод. посіб. для студентів гуманітарних і техн. спец. вищих навч. закладів. – К.: Політехніка, 2002. – 60 с.

Ванін В.В., Білюк А.В., Гнітецька Г.О. Оформлення конструкторської документації: Навч. посіб. для студентів вищих закладів освіти. – 2-е вид., випр. – К.: Каравела, 2003. – 160 с.

Видатні винаходи у галузі електроз'язку: Науково-популярне видання / С.О. Довгий, М.В. Паладій, В.Д. Пархоменко та ін.; За ред. С.О. Довгого; Укр. Ін-т наук.-техн. і екон. інформ. (УкрІНТЕЛ). – К.: УкрІНТЕЛ, 2002. – 344с.

Граничі функцій. Диференціальне та інтегральне числення функцій однієї змінної: Навч.-метод. посіб. для студентів техн. фак. У 3-х ч. Ч. 1 / Л.Б. Федорова, Н.Р. Коновалова, І.В. Алексеева, А.Ю. Кіндибалок, В.О.Гайдей. – К.: Політехніка, 2002.

Довгань Л.Є. Праця керівника, або Практичний менеджмент: Навч. посібник. – К.: ЕксОб, 2002. – 384 с.

Дослідження з історії техніки: 36 наук. пр. / За ред. Л.О.Гріффіна; Нац. техн. ун-т України "Київ. політехн. ін-т", Держ. політехн. музей. – К.: ІВЦ "Політехніка", 2002. – Вип. 1. – 156 с.

Згуровський М.З. Шляхи нашого відродження = Zгурovsky M. Ukraine: The Ways of Renewal: Наук.-публіцист. нариси / ПІСА. – К.: Генеза, 2002. – 176 с.

Зубенко Л.Г., Немцов В.Д., Чуприна М.О. Ділові папери в менеджменті: Навч. посіб. для студентів вузів. – К.: ЕксОб, 2002. – 272 с.

Іпатов Е.Ф., Левківський К.М., Павловський В.В. Психологія управління в бізнесі: Навч. посібник для підготовки бакалаврів усіх форм навчання. – К., Х.: НМЦВО, 2002. – 320 с.

Кичигин А.Ф., Егер Д.А. Каноническі ансамблі в процесах інтенсифікації добычи нафти. – К.: Техніка, 2002. – 184 с.

Кичигин А.Ф., Егер Д.А. Каноническі ансамблі нафтяної промисловості: Монографія. – К., 2001. – Ч.1. – 2001. – 132 с.

Козлакова Г.О. Інформаційно-програме забезпечення дистанційної ос-

віти: зарубіжний і вітчизняний досвід: Монографія. – К.: ВЦ "Просвіта", 2002. – 230 с.

Мазур К.І., Мазур О.К., Ясінський В.В. Тестові задачі з математики: Навч. посібник / За ред. В.В.Ясінського; НТУУ "КПІ", Центр тестування та моніторингу знань. – К.: Фенікс, 2002. – (Старшокласники та абітурієнту. Математика письмова). Ч.1: Алгебра та початки аналізу. – 2002. – 600 с.

Макаренко М.П., Сенько В.І., Юрченко М.М. Моделювання мережних перетворювачів електроенергії модуляційного типу: Монографія. / НТУУ "КПІ". – К.: Ін-т електродинаміки НАН України, 2002. – 140 с.

Основи акустичної екології: Навч. посібник для студентів вищ. навч. закладів / В.С. Дідковський, В.Я. Акменко, О.І. Запорожець, В.Г.Савін, В.І.Токарев; За ред. В.С. Дідковського. – Кіровоград: Імекс ЛТД, 2002. – 520 с.

Насонкін Г.А. Введение в эволюционное экспериментально-статистическое моделирование технологического процесса. – К.: Корнійчук, 2002. – 68 с.

Примаков С.П., Барбаш В.А. Технологія паперу і картону: Навч. посіб. для студ. спец. "Хімічна технологія переробки деревини та рослинної сировини". – К.: ЕКМО, 2002. – 396 с.

Проблеми ресурсо- та енергозбереження при проектуванні електричних машин та апаратів: Курс лекцій для студентів спец. "Електр. машини та апарати" / [Уклад. Шумилов Ю.А.]; НТУУ "КПІ". – К.: Абрис, 2002. – 100 с.

Рейтер Л.Г., Степаненко О.М., Басов В.П. Теоретичні розділи загальної хімії: Навч. посібник. – 2-е вид. – К.: Каравела, 2003. – 352 с.

Спеціальна металургія: вчора, сьогодні, завтра: Матеріали Міжнарод. науч.-техн. конф. 8-9 жовтня 2002 года г. Киев. / Под ред. Д.Ф. Чернеги; НТУУ "КПІ". – К.: Політехніка, 2002. – 416 с.

Схемотехніка електронних систем: Підруч. для студентів вищих навч. закладів. В 2 т. Т. 1. Аналогова схемотехніка та імпульсні пристрої / Жуйков В.Я., Бойко В.І., Зорі А.А., Співак В.М. – К.: Аверс, 2002. – 364 с.

Схемотехніка електронних систем: Підруч. для студентів вищих навч. закладів. В 2 т. Т. 2. Цифрова схемотехніка / Жуйков В.Я., Бойко В.І., Зорі А.А., Співак В.М., Багрий В.В. – К.: Аверс, 2002. – 408 с.

Уваров Ю.В. Этапы освоения конъюнктив в немецком языке: Пособие по грамматике. – К.: ООО «Интерлик», 2002. – 28 с.

К.С.Мошинська,

зав. відділом довідково-бібліографічної та інформаційної роботи

ЧИТАЮЧИ НАКАЗИ

Згідно з наказом ректора НТУУ "КПІ" №4-29, про режим роботи університету у зв'язку зі святами

- 1. Вважати неробочими днями:**
  - 26, 27, 28, 29, 30 квітня, 01, 02, 03, 04, 09, 10, 11 травня 2003 року для працівників, які працюють за п'ятиденним робочим тижнем;
  - 27, 28, 29, 30 квітня, 01, 02, 03, 09, 10 травня 2003 року для працівників, які працюють за шестиденним робочим тижнем.
- 2. Вважати робочими днями:**
  - для працівників, які працюють за п'ятиденним робочим тижнем:
    - суботу 19 квітня 2003 року з відпрацюванням у цей день за вівторок 29 квітня 2003 року;
    - суботу 17 травня 2003 року з відпрацюванням у цей день за середу 30 квітня 2003 року;
  - для працівників, які працюють за шестиденним робочим тижнем:
    - неділю 04 травня з відпрацюванням у цей день за суботу 03 травня 2003 року;
    - неділю 11 травня з відпрацюванням у цей день за суботу 10 травня 2003 року;
    - керівникам підрозділів, які працюють за шестиденним робочим тижнем, організувати роботу цих підрозділів за 29, 30 квітня 2003 року в додаткові терміни за відповідними внутрішніми розпорядженнями і погодженнями з працівниками цих підрозділів.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ 441-14-58, 241-66-95

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ГНАТОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір
М.В.КВАЧЕНЮК

Коректор
Н.В.МУРАШОВА

Регістраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ«Атопол»,
м. Київ, пр. Червоних козаків, 9
Тираж 1500

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори. Позиція редакції не завжди збігається з авторською.